

چکیده

دین مبین اسلام و کلام الله مجید برای مطالعه و کتابخوانی و کسب علم ارزش و اعتبار خاصی قائل شده است. اهمیت کتابخوانی در اسلام به قدری است که معجزه پیامبر اکرم (ص) از نوع کتاب است و در این کتاب مقدس هم اولین آیاتی که بر پیامبر (ص) نازل شده با امر به خواندن و الفاظ کتاب، قلم، و علم تقدیم شده است. اهمیت کتاب و کتابخوانی و عظمت و شرافت کتاب در اسلام تا حدی است که خداوند متعال به قلم و به آنچه می‌نویسد، قسم یاد می‌کند. هدف این پژوهش، بررسی جایگاه، معنا، و مفهوم کتاب و کتابخوانی از منظر قرآن کریم، دین مبین اسلام پیامبر اسلام (ص)، و امّه اطهار (ع) است. همچنین نقش کتاب در هدایت، رستگاری، و پیشرفت علمی و فرهنگی انسان‌ها و جامعه بشری مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. این مطالعه به روش کتابخانه‌ای و از طریق تحلیل محتوای کلام الله مجید، احادیث، و سایر متون موجود انجام گرفته است. قرآن کریم در مورد «کتاب» معانی اصطلاحی مختلفی را اطلاق کرده است: (الف) کتب شرایع دین، (ب) کتبی که اعمال بندگان را ثبت و ضبط می‌کند، و (ج) کتبی که جزئیات نظام مستقیم و حادث واقعه را ثبت و ضبط می‌کند. هم در قرآن و هم در روایات و گفتمان بزرگان بر نقش سازنده کتاب و کتابخوانی در رشد و تعالی فکری و اجتماعی انسان‌ها با تأکید فراوان شاره شده است. به طوری که، در یک تقسیم‌بندی جالب، جوامع بشری را به دو قسمت جوامع دارای کتاب و جوامع بدون کتاب تقسیم می‌کند. همچنین، قرآن و روایات، کتاب و کتابخوانی را وسیله‌ای برای حفظ و سازماندهی و انتقال ذخایر فرهنگی و علمی به نسل‌های آینده دانسته بر تأثیرات معنوی و اخربوی مطالعه و به میراث گذاشتند. قرآن کریم، به سبب اینکه برای علم و داشت و کسب علم و تفکر در پدیده‌های جهان هستی اهمیت خاصی قائل شده است، به تبع آن، برای دانشمندان و علمای دین و دانش هم فضیلت و اعتبار خاصی قائل شده و ویژگی مهم علم و دانش را، دوام و ماندگاری منافع آن هم در این دنیا و هم در آخرت برای افراد دانسته است. به طوری که، در روایات و احادیث هم عالمان بر عابدان برتری دارند؛ چون منافع عبادت فقط شامل شخص عابد است ولی منافع علم هم شامل عالم و هم شامل سایر افراد می‌شود. به طوری که، در قرآن و اسلام، کتاب و کتابخوانی از جایگاهی بس عظیم برخوردار است. بررسی آماری محتوای کلام الله مجید نشان داد که وزیر کتاب به اشکال مختلف ۲۵۰ بار، و وزیر علم ۵۸ بار، و وزیر قلم ۲ بار، و وزیر اقرقاً ۳ بار در قرآن تکرار شده است. در نتیجه مطالعه و کتابخوانی و تحصیل علم و دانش از فرایض بسیار مؤکد در دین مبین اسلام، قرآن کریم و احادیث و گفتمان بزرگان دانش است. به همین سبب توجه به بسترسازی‌های لازم و ایجاد مراکز کتابخوانی و کتابخانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی و ترویج فرهنگ مطالعه از راههای مختلف لازم و ضروری است.

کلیدواژه‌ها

کتاب، کتابخوانی، قلم، علم، قرآن، احادیث

کتاب و کتابخوانی از منظر قرآن

علی مرادمند^۱

دربافت: ۱۳۸۷/۸/۱۲ پذیرش: ۱۳۸۹/۲/۲۶

مقدمه

دین مبین اسلام برای مطالعه و کتابخوانی و تحقیق و تفحص جهت کسب علم و تربیت صحیح و همچنین پیشرفت و توسعه در شهونات مختلف زندگی بشر ارزش و اعتبار زیادی قابل شده است و همه افراد بشر را به خواندن، نوشتان، و در حقیقت به تحصیل علم و دانش تشویق نموده است. این امر با نزول قرآن به عنوان کتاب آسمانی و با کلمه قرائت مسلم گردیده است. «قرآن کتاب دینی اسلام و یکی از تقیین است. قرآن که از ریشه قراء گرفته شده است، معنی لغوی آن را جمع نمودن، فراهم نمودن، سال، و همچنین خواندن است» (ویکی پدیا، [بی‌تا]).

در اهمیت کتاب و کتابخوانی و در مقام شرافت و عظمت کتاب همین بس که خداوند اولین آیات قرآن را که به پیامبر اسلام(ص) نازل فرموده با امر به قرائت آغاز کرده است «اقرأ باسم ربک الذي خلق»^۲ و همچنین در قرآن به قلم و به آنچه می‌نویسد قسم یاد می‌کند: «ن والقلم و ما يسطرون»^۳.

کتاب حاوی اندیشه‌ها و تجربیات بشری در ازمنه تاریخ است و سهم عمله‌ای در انتقال دانش و فرهنگ به نسل‌های آینده دارد. کتاب‌ها نه فقط نقش و نگار قلم بر صفحه سفید کاغذاند بلکه گویندگانی هستند که با شنوندگان خود سخن می‌گویند. قرآن کریم و دین مبین اسلام مطالعه و رفتن به‌دبیال کسب علم و دانش را یکی از

۱. عضویت علمی گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان ali.moradmand.۱۹۱@gmail.com

۲. سوره علق، آیه (۱)

۳. سوره قلم، آیه (۱)

فراپیش و واجبات دین به شمار آورده است و به همین سبب است که اولین آیات قرآن که نازل شده با الفاظ «خواندن، قلم، و علم» آغاز شده است در سوره علق به این معنی اشاره می‌شود.

پیشینهٔ پژوهش

با وجود جست وجوی زیاد در متون چاپی و الکترونیکی در مورد کتاب و کتابخوانی از منظر قرآن نتیجهٔ قابل توجهی حاصل نشد. پیداست که در این موضوع پژوهش‌های چندانی صورت نگرفته است.

امانی (۱۳۷۵)، به بررسی واژهٔ کتاب در قرآن پرداخته است. در این بررسی اشاره شده است که «کتاب» در اصطلاح قرآن با سه اطلاق متفاوت مشخص شده است: ۱) آنهایی که مشتمل بر شرایع دین است، ۲) کتاب‌هایی هستند که اعمال بندگان را از نیکی و بدی در آن ثبت و ضبط می‌کنند، و ۳) کتاب‌هایی که جزئیات نظام عالم و حوادث واقعه را در آن ضبط می‌کند. همچنین ایشان انواع کتاب در عالم هستی را شش مورد می‌داند: ۱) کتاب بروون ذاتی (کتاب جهان هستی)، ۲) کتاب درون ذاتی، ۳) کتاب آسمانی، ۴) کتاب محو و اثبات، ۵) ام الكتاب، و ۶) کتاب‌هایی که بشر می‌نویسد و می‌خواند.

امانی (۱۳۷۶) پژوهشی را با عنوان «اهمیت کتاب و کتابخانه و تأثیر مطالعه در روند تکامل جامعه از دیدگاه اسلام و قرآن» انجام داده است. در این پژوهش آمده است: «با نزول قرآن و ظهور اسلام، مسئلهٔ خواندن و نوشتن در عربستان، اهمیت خاصی به خود گرفت. در اهمیت کتابت در اسلام همین پس است که خداوند به قلم و کتابت، که از عظیم‌ترین نعمت‌های الهی است و بشر را به آن هدایت فرموده، سوگند یاد می‌کند. چون به وسیلهٔ قلم و کتابت حوادث غایب از انتظار می‌تواند هر حادثه‌ای را که در پس پردهٔ مرور زمان و بعد مکان قرار گرفته، نزد خود حاضر سازد. از آنجاکه کتاب ابزار مناسبی برای تغییر فرهنگ است و یکی از عواملی است که به کمک آن می‌توان عناصر جدید فرهنگی را به ذهن خواننده انتقال داد و ترکیب جدیدی را در او ایجاد کرد، جهت آموزش و دگرگون کردن عقاید مردم آن زمان از کتاب (قرآن) استفاده شد و معجزهٔ پیامبر اسلام(ص)، از نوع کتاب انتخاب شد. چون کتاب (قرآن) می‌توانست آموزش دهد، استدلال و منطق بیاموزد، عقاید فرد را دگرگون کند و در او قدرت تفکر منطقی ایجاد نماید. در این پژوهش، به آیات و روایات متعددی در مورد لزوم و ضرورت کتابت و کتابخوانی، مطالعه، کسب علم و تفکر در آثار صاحبان علم و دانایی اشاره شده است.

گرگین (۱۳۸۶)، اشاره می‌کند که اهتمام ویژهٔ اسلام به تفکر و علم بر هیچ کس پوشیده

نیست. لیکن مغرضانی در طی قرون گذشته و اکنون در پی آن هستند که از اسلام و قرآن چهره‌ای خشن، عقب‌مانده، و به دور از تعقل و تفکر نشان دهند و یا آن را متعلق به ۱۴۰۰ سال پیش معرفی می‌کنند. ولی خود این مطلب که معجزهٔ پیامبر اسلام (ص) از نوع کتاب است، نشان‌دهندهٔ این مطلب می‌باشد که این دین برای انسان‌ها حرمت عقلانی قائل شده است و آنان را صاحب فکر دانسته و به جای خرق عادت‌هایی که معجزهٔ پیامبران پیشین بوده و بیشتر حواس ظاهری را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اسلام با منطق اصولی خود باب گفت‌وگوی علمی را با بشر باز کرده است: «این کتابی است پربرکت که بر تو نازل کردیم تا در آیات آن تدبیر کنند و خردمندان متذکر شوند»^۴. همچنین، ایشان به حدیثی از نبی مکرم اسلام اشاره می‌کنند که فرموده است: «دانش را بجوييد اگرچه در چين باشد، همانا که دانش بر هر مسلمانی واجب است».

سؤالات پژوهش

۱. تعریف لغوی و اصطلاحی قرآن در مورد واژهٔ کتاب چیست؟
۲. اهمیت کتاب و کتابخوانی از دیدگاه قرآن چقدر است؟
۳. جایگاه کتاب و کتابخوانی و کسب علم در احادیث و روایات چگونه است؟
۴. جایگاه کتاب و کتابخوانی از دیدگاه علمای دانش چگونه است؟
۵. واژهٔ کتاب در قرآن چند بار ذکر شده است؟
۶. واژهٔ «قلم» چند بار در قرآن آمده است؟
۷. واژهٔ علم در قرآن چند بار تکرار شده است؟
۸. واژهٔ «اقرأ» چند بار در قرآن آمده است؟

سؤال اول پژوهش: تعریف لغوی و اصطلاحی قرآن در مورد واژهٔ کتاب چیست؟
قبل از اینکه کتاب را از دیدگاه قرآن تعریف کنیم لازم است نخست از دیدگاه فیزیکی و محتوایی تعریف شود:

الف) تعریف کتاب از دیدگاه فیزیکی و قالب آن
مجموعه‌ای از لوح‌های چوبی یا عاجی یا مجموعه‌ای از ورقه‌های کاغذ، پوست آهو یا ماده‌ای همانند آن اعم از دستنویس یا چاپی که به نخ کشیده شده باشند. به طور معمول ورقه‌های تا شده بسیار که حاوی مطالب است و تعداد صفحات آن از ۴۸ صفحه کمتر نیست (سلطانی، ۱۳۷۹، ص ۲۶۲).

^۴. سورهٔ ص، آیه (۲۹).

ب) تعریف کتاب از دیدگاه محتوایی

کتاب رسانه‌ای است که اطلاعات را منتقل می‌کند بنابراین، به هر رسانه‌ای که حاوی مطالبی باشد و آن را منتقل کند می‌توان کتاب اطلاق کرد. از نظر هوشنگ ابرامی «کتاب رسانه‌ای گروهی است که در آن مطالبی ضبط شده و قابل استفاده باشد و بازیابی مطالب آن از نظر زمان و مکان محدود نباشد» (ابرامی، ۱۳۷۹، ص ۲۷).

ج) معانی لغوی کتاب از دیدگاه قرآن

راغب اصفهانی در کتاب در مفردات الفاظ قرآن، معانی متعددی را برای کتاب ذکر کرده است:

۱. گفتارها را کتاب می‌گویند هر چند نوشته نشده باشند. مانند کتاب‌های آسمانی که بر پیامبران نازل شده است که پیش از نوشته شدن‌شان هم کتاب گفته شده‌اند. در این خصوص چنین آمده است: «وَتَوْمَنُوا بِالْكِتَابِ كَلِّهِ». «شما به همه کتب آسمانی ایمان دارید».

۲. به برگ‌ها و اوراقی که بر آن چیزی نوشته شده است با نوشته‌هایش روی هم رفته کتاب گفته می‌شود. مانند: «فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيَشْتَرُوْنَ بِهِ ثُمَّنَا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لِّهُمْ مَا كَتَبْتُ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لِّهُمْ مَا يَكْسِبُونَ». «پس وای بر آنها که نوشته‌ای با دست خود می‌نویسن، سپس می‌گویند این از طرف خداست تا آن را به بهای اندکی بفروشند. پس وای بر آنها از آنچه با دست خود نوشتند و وای بر آنها از آنچه از این راه به دست آوردن» (امانی، ۱۳۷۵، ص ۵۷).

د) معانی اصطلاحی کتاب از دیدگاه قرآن

امروزه، آنچه در وهله نخست از لفظ کتاب به ذهن انسان متبار می‌شود آن است که از چندین برگ نوشته دستنویس یا چاپی و مجلد پدید آمده باشد. اما این واژه در معنای اصطلاحی آن به هرچیزی که معانی و مفاهیم و دانش را ثبت و ضبط نماید و آن را منتقل کند با اینکه حتی صفحه و لوحی نداشته باشد و با قلم نیز نگاشته نشده باشد، اطلاق می‌شود. در قرآن کریم از سه دیدگاه معانی اصطلاحی کتاب مدنظر قرار گرفته است:

۱. اطلاقی که قرآن در لفظ «کتاب» کرده، کتاب‌هایی هستند که مشتمل بر شرایع دین بوده و بر انبیا علیهم السلام نازل شده است. «کتاب انزلناه الیک مبارک». «این قرآن بزرگ کتابی مبارک و عظیم الشأن است که بر تو نازل کردیم». «تلک آیات الكتاب و قرآن مبین».^۵

«این است آیات کتاب خدا و قرآنی که راه حق و باطل را روشن و آشکار می‌کند».

۲. اطلاقی که قرآن در لفظ «کتاب» کرده، کتاب‌هایی هستند که اعمال بندگان را اعم از نیکی و بدی ضبط می‌کنند. «یوم تجد کل نفس ما عملت من خیر محضرًا و ما عملت

۵. سوره آل عمران، آیه (۱۱۹)

۶. سوره بقره آیه (۷۹)

۷. سوره حم آیه (۴)

۸. سوره اعراف، آیه (۱۴۵)

من سوء». «روزی که هر کرس هر کار نیکو کرده همه را پیش روی خود حاضر بیند و آنچه بد کرده...». «هذا کتابنا ينطق عليکم بالحق انا کنا نستنسخ ما كتم تعملون». «این کتاب ماست که به حق با شما سخن می‌گوید ما آنچه را که انجام می‌دادید می‌نوشتیم».

۳. اطلاقی که قرآن در لفظ «کتاب» کرده، کتاب‌هایی است که جزئیات نظام عالم و حوادث واقعه در آن را ضبط می‌کند که یکی از آن این است که مطالب نوشته شده در آن به هیچ وجه تغییر نمی‌پذیرد. مانند «و ما یعزب عن ربک من مثقال ذرة في الأرض و لا في السماء و لا اصغر من ذلك و لا اكبر الا في كتاب مبين». «در همه زمین و آسمان از خدای تو پنهان نیست و کوچکترین ذره و بزرگتر از آن هرچه هست همه در کتاب مبين حق و (لوح علم الهی) مسطور است». همچنین در آیاتی چند مثل آیه ذیل منظور از کتاب همان نوشته‌ای است که با قلم نوشته شده است: «وکتبنا له في الألواح من كل شيء موعظه و تفصيلاً لكل شيء». «و در الواح (تورات آسمانی) از هر موضوع برای نصائح و اندرز و هم تحقیق هر چیزی (برای علم و معرفت) به موسی نوشتیم» (امانی، ۱۳۷۵، ص. ۵۷).

سؤال دوم پژوهش: اهمیت کتاب و کتابخوانی از دیدگاه قرآن چگونه است؟

الف) کتاب به عنوان معیار تقسیم جوامع

قرآن آنقدر برای کتاب، مطالعه و دانش اهمیت قائل است که از کتاب به عنوان معیاری برای تقسیم جوامع یاد می‌کند. واژه کتاب جزو مفاهیم اساسی قرآن است. اصطلاحات اساسی در میان خود الگوی تمام واژگانی را می‌سازند که خود افراد نماینده آن هستند. قرآن تصویر تازه‌ای از کتاب و مفهوم اصطلاحی آن به دست می‌دهد. اصطلاح اهل کتاب، اصطلاحی است که بخشی از مفهوم جدید را می‌نماید. قرآن همه افراد بشر را به دو گروه بر پایه کتاب تقسیم می‌کند: ۱) اهل کتاب ۲) غیرکتابی و یا امی، یعنی کسانی که برایشان کتاب فرو فرستاده نشده است و بدون کتاب و امی هستند و این دو گروه به شدت مخالف یکدیگرند. از این مخالفت آشکار در چند آیه قرآن سخن رفته است: مثلاً «قل للذين اوتوا الكتاب والاميين...». «به آنان که کتاب به ایشان داده شده است و به امی‌ها بگو...» (وب سایت سماموس، [بی‌تا]).

از بیانات فوق به خوبی اهمیت کتابت و ثبت دانش مشخص می‌شود به طوری که اگر انسان‌ها کتاب نداشتن و خواندن و نوشتن نمی‌دانستند، حجت بر آنان تمام نمی‌شد و قادر به حفظ میراث فرهنگی و تاریخ گذشتگان خود نمی‌شدند. همچنین، بدون علم و دانش و مطالعه و تحقیق و تفحص در آثار گذشتگان و رشد و توسعه و پیشرفت در حال

۹. سوره آل عمران، آیه (۴۰)
۱۰. سوره جاثیه، آیه (۴۹)
۱۱. سوره یوسف، آیه (۶)
۱۲. سوره اعراف، آیه (۱۴۵)
۱۳. سوره آل عمران، آیه (۴۰)

حاضر امکان پذیر نبوده و چراغ راهی برای آینده در مسیر تعالی و تکامل همه جانبه انسان برافروخته نمی شد. اهمیت کتاب در ثبت و ضبط اطلاعات و انتقال آن به نسل های آینده تا حدی است که معجزه پیامبر اسلام(ص) از نوع کتاب است و قرآن به عنوان یک کتاب آسمانی مقدس وسیله هدایت و رستگاری انسانها در طی سالیان طولانی تا زمان ظهر منجی عالم بشریت است.

کتاب و کتابخوانی اگر در جوامع بشری به طور جدی و اصولی مورد توجه قرار گیرد، موجبات تعالی فکری و روحی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی آنان را به همراه خواهد داشت. همانطورکه در گذشته تمدن های تاریخ ساز و مهم در سایه توجه و برنامه ریزی درخصوص تعلیم و تعلم و دانش اندوزی موجبات توسعه و پیشرفت های همه جانبه خود را فراهم کرده بودند. در حال حاضر هم کشورهایی که به کتاب و کتابخانه و مراکز تحقیقی و آموزشی خود توجه بسیار دارند، جزء کشورهای پیشرفته و توسعه یافته هستند. قرآن ما را به مطالعه و اندیشه در احوال گذشتگان و عبرت گرفتن از سرگذشت آنان فرامی خواند.

بیشتر کتاب هایی که توسط اندیشمندان به اشکال مختلف و بر محمل های اطلاعاتی مختلف از کاغذ گرفته تا منابع الکترونیکی عصر حاضر نگاشته می شوند همگی مبین واقعیات و جریاناتی از عالم طبیعت و ماورای طبیعی است که انسان ها باید آنها را به دست آورد تا از این طریق رفاه و آسایش جسمی و روحی و اجتماعی خود را فراهم آورده و آسمان ها و زمین را به تحت سلطه دانش خود درآورده و از این طریق به کشف قدرت لایزال الهی و عجز و ناتوانی خود در قبال علم و قدرت الهی نایل آید و به عظمت پروردگار خویش پی ببرد و موجبات رستگاری نهایی و جاودان خود را فراهم آورد.

ب) نزول نخستین آیات قرآن در مورد کتاب و کتابخوانی و کسب علم

قرآن و دین مبین اسلام مطالعه و کتابخوانی و رفتن به دنبال کسب علم و دانش را یکی از فرایض و واجبات به شمار آورده و در این خصوص، به خاطر تأکید بر این امر، اولین آیات قرآن را که بر پیامبر نازل کرده است با الفاظ بخوان و قلم و علم قرین ساخته است. اقرأ باسم ربک الذي خلق * خلق الإنسان من علق * اقرأ و ربک الأكرم * الذي علم بالقلم ^{۱۴}*. بخوان که به نام پروردگاریت که آفید، همان کس که انسان را از خون بسته ای خلق کرد، بخوان که پروردگاریت بزرگوارتر است. همان کس که به وسیله قلم تعلیم نمود.

اهمیت مطالعه و کسب علم و خواندن و نوشتن به قدری مورد تأکید قرار گرفته است که خداوند یکی از سوره های قرآن را به قلم اختصاص داده است و در این سوره به قلم و به آنچه می نویسد قسم یاد می کند. «ن، والقلم و ما يسطرون»^{۱۵}. «ن، سوگند به قلم و

۱۴. سوره علق، آیات (۱-۴)

۱۵. سوره قلم، آیه (۱)

آنچه می‌نویسد». رسیدن به رستگاری ابدی در نتیجه مطالعه زیاد و اندیشه انسان حاصل می‌گردد. چون مطالعه معمولاً^{۱۶} اندیشه و تفکر را به دنبال دارد و انسان هرچه در پدیده‌های طبیعی و ماورای طبیعی اندیشه کند به همان اندازه به حقانیت و قدرت پروردگار خویش پی خواهد برد. در همین راستا در قرآن کریم می‌فرماید: «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عِبَادِ الْعَالَمَوْا، إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ»^{۱۷}. «همانا از میان بندگان خداوند تنها دانشمندان از او می‌ترسند و خداوند عزیز و غفور است». بنابراین، طبق فرمایش آیه شریفه فوق مطالعه و کتابخوانی موجب افزایش علم و دانایی و در نتیجه موجب خشیت انسان در مقابل عظمت حق تعالی می‌شود و خضوع و خشوع از روی آگاهی و علم، مایه کمال و جاودانگی نوع بشر خواهد شد. در جای دیگر، خداوند می‌فرماید: «هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَذَكَّرُوا أَوْلُ الْبَابِ»^{۱۸}. «بگو آیا کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟! تنها خردمندان متذکر می‌شوند».

دانایی و خرد انسان با تحقیق و تفحص در میان نوشتۀ‌های دانشمندان و تجزیه و تحلیل پدیده‌های گوناگون حاصل می‌گردد و خداوند به همین نکته مهم اشاره فرموده و انسان‌ها را اولاً^{۱۹} به مطالعه و اندیشه در آیات روشینگر قرآن فرا می‌خواند، و ثانیاً به مطالعه در آثار طبیعی و نوشتۀ‌های دانشمندان و اهل دانش دعوت می‌کند. دین مبین اسلام ترقی جامعه و یافتن شناخت بر وجود حق تعالی را در گرو مطالعه افراد می‌داند. چون مطالعه به انسان آگاهی و بصیرت می‌دهد و انسان آگاه با چشم بصیرت به جهان و پدیده‌های پیرامون می‌نگرد و در هر چیزی که نگاه می‌کند وجود خدا و قدرت لایزال او را مشاهده می‌کند ولی انسان ناآگاه هر چند که ظاهرًا چشم دارد ولی چون واقعیت وجود حق را در خود و اطرافش نمی‌تواند آنطور که باید ببیند و درک کند، نایبنایی بیش نیست و قرآن چنین فردی را کور خطاب می‌کند و شخص کور و نایبنا را برابر و یکسان نمی‌داند. «وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرِ»^{۲۰}. «و هرگز نایبنا با بینا مساوی نیست». همچنین قرآن می‌فرماید: «فَاقْرُئَا مَا تَسِرُّ مِنَ الْقُرْآنِ»^{۲۱}. «تا می‌توانید به خواندن قرآن بپردازید». از آیه شریفه مذکور چنین برمی‌آید که به طور کلی مطالعه و کتابخوانی بر همگان لازم است و به طور خاص، خواندن و تفکر در آیات قرآن با مفاهیم غنی و جامع آن از هر کاری ارزشمندتر است. چرا که قرآن برنامه زندگی بشریت است و تنها براساس همین برنامه دقیق، که توسط خالق بی همتا برای رشد و کمال انسان نازل شده است، سعادت ابدی انسان امکان پذیر خواهد بود.

ج) فضایل علم و دانش و علماء از دیدگاه قرآن و اسلام

۱۶. سوره قاطر، آیه (۲۸)
۱۷. سوره زمر، آیه (۶)
۱۸. سوره قاطر، آیه (۱۹)
۱۹. سوره مرثیه، آیه (۴۰)
۲۰. از دیدگاه قرآن یکی از ویژگی‌های علم و دانش دوام و ماندگاری منافع آن است و اجر و پاداش آن هم، حتی پس از مرگ بر انسان، همچنان ادامه پیدا خواهد کرد.

۲. در مقام و منزلت علم و دانش و مطالعه و کسب علم همین بس که حضرت امام علی (ع) به کمیل بن زیاد می فرماید: «ای کمیل! بدان که علم نگهبان توست و تو نگهبان مال و ثروت، علم حاکم و داور است و دارایی دنیوی محکوم و مورد قضاوت قرار می گیرد. خرج نمودن و هزینه کردن از مقدار ثروت می کاهد اما اتفاق دادن علم و نشر آن به دیگران آن را بیشتر و بیشتر می کند» (وب سایت دایرة المعارف اعجاز علمی در قرآن و حدیث، [بی تا]).

۳. دیگر از فضایل و ارزشی که علم دارد این است که در پیشانی عمل قرار می گیرد و انسان را به عملگرایی راهنمایی می کند.

۴. در احادیث نبوی آمده است: «علم را بیاموزید زیرا فraigیری آن خداگرایی، کسب آن عبادت و مدرسه اش ذکر و تسبیح، تحقیق و بررسی و مطالعه اش جهاد و آموزش دادن آن صدقه و بخشش از آن موجب نزدیک شدن به خداوند می شود» (وب سایت دایرة المعارف اعجاز علمی در قرآن و حدیث، [بی تا]).

۵. از فضایل علم برتری آن بر عبادت و همچنین برتری عالمان بر عابدان است. و در روایات متعدد برتری عالم بر عابد به مانند برتری ماه شب چهارده ب دیگر ستارگان است. از این جهت علم و دانش بر عبادت برتری دارد که منافع علم شامل عالم و دیگران نیز می شود، ولی منافع عبادت منحصر به خود عابد است. به عبارت دیگر، خیر و دستاورد عبادت تنها متعلق به عبادت کننده و منافع علم بسیار فraigیرتر و همگانی است (وب سایت دایرة المعارف اعجاز علمی در قرآن و حدیث، [بی تا]).

در فرهنگ پربار مکتب اسلام، کتابخوانی پایگاه و جایگاهی بس ارجمند دارد. چون انسان هرچه بیشتر بخواند و مطالعه کند برکیفیت زندگی و عمرش افزوده شده و عمرش طولانی تر از آن چیزی است که شناسنامه هایشان نشان می دهد و افراد بدون مطالعه علی رغم افزایش سن به لحاظ فکر اندیشه و تجربه «کودک» باقی می مانند. درست به همین جهت است که در دین مبین اسلام یک ساعت تفکر و اندیشه بهتر از شصت سال عبادت تلقی می شود. چون مطالعه و تفکر و اندیشه موجب افزایش شناخت و آگاهی انسان نسبت به پروردگار خویش می شود و با مطالعه کتاب، گستره اندیشه های انسان به نحو بارزی افزایش می یابد و انسان با تبادل افکار و اطلاعات و کسب معلومات و آگاهی های جدید به کمال واقعی خویش نزدیک می شود و با شناخت خود و محیط اطرافش به شناخت واقعی و نیز به معرفت حق تعالی نایل می گردد. انسان با خواندن مطالب مثبت و مضبوط در کتاب ها و محمل های دیگر مانند میکروفرم ها، دیسکت ها، لوح های فشرده، و صفحات اینترنتی به اطلاعات و آگاهی های جدید و تازه دست می یابد و با کشف مجھولات عدیده عالم خلقت

به ناتوانی خود و به قدرت و عظمت خالق بی همتا و علیم و خبیر پی می برد.

سؤال سوم پژوهش: جایگاه کتاب و کتابخوانی و کسب علم در احادیث و روایات چگونه است؟

یادگرفتن، خواندن، نوشتن، و تحصیل علم و دانش در احادیث و روایات متعددی توسط پیامبران و ائمه اطهار(ع) بسیار مورد تأکید قرار گرفته است. پیامبر اکرم(ص) فرموده‌اند: «اطلبوا العلم من المهد الى اللحد». «زگهواره تا گور دانش بجوى» همچنین فرموده‌اند: من مات و میراثه الدفاتر و المحابر وجبت له الجنه». «هر کس بمیرد و میراث او دفترها و دوات باشد بهشت بر او واجب می شود» (بحرانی، ۱۲۸۹، ص ۳۲۱).

تمامی احادیث و روایاتی که از پیامبر اسلام (ص) درخصوص کتاب و کتابخوانی و دانش‌اندوزی نقل شده است، ادame فرامین و اهداف قرآن مجید بوده و مبین اهمیت آن در رسیدن به کمال دنیوی و اخروی انسان‌ها و جوامع انسانی است. البته در تمام مراحل مطالعه و کسب علم و نگارش و انتقال آن به دیگران در هر عصر و زمانی جهت‌گیری انسان باید به سمت پروردگار و در پرتو انوار معنوی و معارف و رضای الهی باشد. در این راستا روایتی از پیامبر(ص) بدین مضمون آمده است: «صاحب قلم را روز قیامت در تابوتی آتشین که با قفل‌های آتش بسته شده است، بیاورند سپس نگاه کنند که قلم را در چه جهت به جریان انداخته است. اگر قلم را در اطاعت و رضای الهی به کار گرفته باشد، از تابوت بیرون آورده می شود ولی اگر از قلم در راه معصیت خداوند بهره جسته باشد به اندازه هفتاد سال پرتاپ می شود» (متفقی، ۱۴۱۳، ج ۶، ص ۸۶).

از حدیث فوق چنین برمی آید که هر کتابی را نباید خواند و هر کتابی را نباید نوشت. هر مطالعه‌ای موجب سعادت و رستگاری انسان و جوامع انسانی نمی شود. خواندن و نوشتن مطالب مبتذل و گمراه‌کننده نه تنها موجب کمال نمی شود بلکه از معاصی کبیره می باشد.

همچنین پیامبر اسلام(ص) فرموده‌اند: «گاه مؤمنی از جهان درگذرد و تنها یک برگ کاغذ از خود به میراث بگذارد که دانشی بر آن نوشته شده باشد، همان یک برگ پرده‌ای میان او و آتش دوزخ خواهد افکند» (مجلسی، ۱۳۰۰، ج ۱۴، ص ۱۴۴).

حضرت علی(ع) می فرمایند از نوشهای دانشمندان می توان به میزان خرد آنها پی برد و نوشتار انسان نشانه عقل و دلیل فضل و برتری اوست. کسی که با کتاب خود را آرامش می دهد، هیچ آرامشی را از دست ندهد. حضرت علی(ع) درخصوص دقت در نوشتمن می فرمایند: «هرگاه چیزی نوشتی، پیش از آنکه مهرش کنی، آن را باز نگری کن، زیرا که در حقیقت بر خرد خویش مهر می زنی» (ربانی، ۱۳۸۰، ص ۱۷-۱۹).

حضرت امام صادق(ع) می‌فرمایند: «بنویس و دانشت را در میان برادرانت منتشر کن، آنگاه که مرگت فرا رسید، کتاب هایت را برای فرزندات به میراث بگذار؛ زیرا روزگار سختی فراخواهد رسید که در آن هنگام مردم جزء باکتاب‌های خود انسی ندارند» (مجلسی، ۱۳۰۰ق، ج ۲، ص ۱۵۰). همچنین فرموده‌اند: «کتاب‌هایتان را نگهدارید که در آینده به آنها نیاز خواهید داشت» (مجلسی، ۱۳۰۰ق، ص ۱۵۲).

همچنین حضرت امام صادق(ع) فرموده‌اند: «خداؤند بر همه نیکان و بدان با دادن توانایی خواندن، نوشتن و حساب کردن منت گذارده است. اگر این توانایی نبود، آنها همه چیز را به هم درمی‌آویختند» (ربانی، ۱۳۸۰، ص ۲۰).

سؤال چهارم پژوهش: جایگاه کتاب و کتابخوانی از دیدگاه علمای دانش چگونه است؟

آدمی، چه بسا که فرزانه‌ای درمی‌گذرد. اما کتاب‌هایش می‌ماند و خردمند فانی می‌شود. لیکن اثرش مانندگار می‌گردد. از این‌رو، بیشترین محققان و متدينان اهل عبرت و فکرت، کتاب‌نویسی و پرداختن به آن و کوشش در راه جاودان کردن و به میراث گذاشتن آن را بر روزه و شب زنده‌داری ترجیح داده‌اند. اگر پیشینیان در کتاب‌هایشان حکمت‌های شگفت را جاودانه نمی‌کردن و شیوه زیست خود را برایمان ثبت و بدین ترتیب نادیدنی‌ها را برایمان دیدن و درهای بسته را برایمان نمی‌گشودند و آنچه را که جز از طریق ایشان ممکن نبود، برایمان به یادگار نمی‌گذاشتند و فزونی دانش خود را بر کمی معلومات ما نمی‌افزودند، امروزه بهره‌مان از حمت و دانش بسیار اندک بود. حقاً کتاب بهترین گوهر و توشه و برترین دوست و پشتیبان و ارزنده‌ترین پیشه و مونس تنها‌ی و بهترین آشنا در دیار غربت و برترین همراه و همنشین است. این کتاب و کتابخوانی است که ذهن انسان را تیز، زبانش را رسأ، و گفتارش را درست می‌کند. از کتاب در عرض یک ماه چیزهایی می‌آموزی که از دهان مردمان در یک عمر نخواهی آموخت (ربانی، ۱۳۸۰، ص ۳۳).

کتاب از عالی‌ترین غذای روح و شفابخش‌ترین دوای امراض معنوی انسان است. کتاب، روابط خلق و خالق مهربان را استوار می‌کند و انسان را به وظایف خود آشنا می‌نماید و علاقه و محبت او را به خدا محکم و بارور می‌سازد (ربانی، ۱۳۸۰، ص ۳۷).

سؤال پنجم پژوهش: واژه کتاب در قرآن چند بار ذکر شده است؟

در روش تحلیل محتوا بسامد رخدادها بیانگر اهمیت آن رخدادهاست. تحلیل محتوایی قرآن نشان دادکه لفظ کتاب به اشکال مختلف و با معانی لفظی و اصطلاحی ۲۵۵ بار در قرآن تکرار شده است، مانند و کتاب ۳ بار، الكتاب ۱۶۳ بار، بالكتاب ۴ بار، بكتاب ۳ بار،

بكتابكم ۱ بار، بكتابي ۱ بار، كتاب ۴۷ بار، كتابا ۱۲ بار، كتابك ۱ بار، كتابنا ۱ بار، كتابه ۵ بار، كتابها ۱ بار، كتابهم ۱ بار، كتابيه ۲ بار، لكتاب ۱ بار، والكتاب ۸ بار، وبالكتاب ۱ بار (وبسایت پارس قرآن [بی‌تا]). از بسامد زیاد واژه کتاب می‌توان به اهمیت والای آن پی‌برد.

سؤال ششم پژوهش: واژه «قلم» چند بار در قرآن آمده است؟

واژه قلم ۲ بار در قرآن به شکل بالقلم ۱ بار و والقلم ۱ بار تکرار شده است (وبسایت پارس قرآن، [بی‌تا]). با توجه به اینکه بسامد واژه قلم در قرآن کم بوده و فقط دو بار تکرار شده است، شاید به این علت باشد که خود قلم اهمیت ندارد بلکه آنچه می‌نگارد و محتوای یک سند مکتوب از ابزار نگارش آن مهم‌تر است.

سؤال هفتم پژوهش: واژه علم چند بار در قرآن تکرار شده است؟

اما واژه علم و کلماتی که از ریشه علم مشتق شده‌اند ۵۸۲ بار در قرآن آمده است (وبسایت پارس قرآن [بی‌تا]). بسامد واژه علم به مرتب بیشتر از بسامد واژه کتاب است. شاید به این دلیل است که خود علم و دانایی مهم‌تر از ابزار ثبت و نگهداری علم است.

سؤال هشتم پژوهش: واژه «اقرأ» چند بار در قرآن آمده است؟

واژه قراء ۲۵ بار و اقرأ ۳ بار در قرآن تکرار شده است (وبسایت پارس قرآن، [بی‌تا]). قرآن ۳ بار در قرآن به خواندن امر کرده است.

بحث و نتیجه‌گیری

از بررسی محتوایی قرآن و احادیث و گفتار اندیشمندان به این نتیجه می‌رسیم که مطالعه، کتابخوانی، و تحصیل علم و دانش از فرایض بسیار مؤکد در دین میان اسلام و قرآن کریم بوده و لفظ کتاب به اشکال مختلف تکرار شده است علاوه بر آن، واژه علم حتی بسیار بیشتر از خود کتاب مورد تأکید قرار گرفته است. چون محتوا مهم‌تر از ابزار و قالب و حامل آن است. مطالب نگاشته شده در کتاب است سازنده است. البته باید توجه کرد که مطالب هر کتاب و از هر نویسنده‌ای نمی‌تواند نقش سازنده ایفا کند. بنابراین، انتخاب کتاب برای مطالعه مستلزم دقیق و توجه بیشتری است. در پژوهش‌هایی که به روش تحلیل محتوا انجام می‌شوند بسامد بالای واژگان و سایر رخدادها اهمیت زیاد آن را مشخص می‌کند. بنابراین، موضوع کتاب و کتابخوانی از دیدگاه قرآن بسیار مهم بوده و برآن تأکید فراوان شده است. همچنین، در احادیث و روایات و گفتار دانشمندان و حکما به این امر مهم با تأکید زیاد

توصیه شده است. چون کتاب حامل اندیشه از ذهن نگارنده به اذهان خوانندگان است و توانایی ایجاد تغییر در طرز فکر، بینش و فرهنگ‌سازی را دارد. درست به همین خاطر توجه عموم مردم و مسئلان به این مسئله حیاتی الزامی است. توجه به امر مطالعه و کتابخوانی مستلزم برنامه‌ریزی در سطح خرد و کلان و بستر سازی و ایجاد و رونق بخشیدن به فرهنگ مطالعه می‌باشد. تأسیس کتابخانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی و ترویج کتابخوانی از رسانه‌های گروهی و مطبوعات و استفاده از نیروی انسانی مجرب و متخصص اگر مورد توجه قرار گیرد مسلماً تأثیرات شگرفی در امر مطالعه و ارتقای سطح فکر و دانش و فرهنگ و تعالی روحی افراد در جامعه داشته و شاهد اجتماعی با فرهنگ و تعالی از هر لحظه خواهیم بود. در سایهٔ مطالعه کتاب‌های سودمند از علمای دینی و مذهبی و سایر دانشمندان آگاهی و علم بیشتر و با جهان‌بینی توأم با معرفت خویش و دنیای پیرامون ایمان خود را به درگاه باری تعالی مستحکم تر نموده و موجبات رستگاری دنیوی و اخروی خویش و جامعهٔ خویش را فراهم خواهیم ساخت. إن شاء الله

منابع

- ابرامی، هوشنگ (۱۳۷۹). *شنختی از دانش‌شناسی*. تهران: انجمن کتابداران ایران.
- امانی، غفور (۱۳۸۶). «اهمیت کتاب و کتابخانه و تأثیر مطالعه در روند تکامل جامعه از دیدگاه اسلام و قرآن». *پیام کتابخانه*, ۷(۴).
- (۱۳۷۵). «واژه کتاب در قرآن». *فصلنامه دارالقرآن الکریم استان اردبیل (ویژه پژوهش‌های قرآنی)*, ۱(۲ و ۳).
- بحرجانی، هاشم بن سلیمان (۱۲۸۹). *معالم الزلفی* [چاپ سنگی]. طهران: قلی خان.
- ربانی، هادی (۱۳۸۰). *سیمای کتاب*. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- سلطانی، پوری؛ فروردین، راستین (۱۳۷۹). *دانشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی*. تهران: فرهنگ معاصر.
- گرگین، مهدی (۱۳۸۶). «جایگاه علم و عقلانیت در اسلام». وب‌سایت صحیفه معرفت. از: http://hadithstudmag.shekafandeh.ir/show_news_ar.asp?home=106 & num=1003
- منقی، علی بن حسام الدین (۱۴ ق). *كتنز العمال في سنن الأقوال والأفعال*. بیروت: مؤسسه الرساله.
- مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی (۱۳۰۰ ق). *ترجمه جلد دوم بحار الانوار* [چاپ سنگی]. [بی‌جا] [بی‌نا].
- وب‌سایت پارس قرآن. از: www.parsquran.com
- وب‌سایت دایرۃ المعارف اعجاز علمی در قرآن و حدیث. از: www.55a.net
- وب‌سایت سماموس. از: www.somamus.com
- ویکی‌پدیا (دانشنامه آزاد و رایگان در اینترنت). از: <http://fa.wikipedia.org>